

Med Hensyn til Fæstningsarrest bliver Rescript af 17de September 1820 staaende ved Magt.

Paa de fornævnte Der anvendes paa Stabsofficerer, hvad der i denne Lov er bestemt om Oberster.

§ 198.

Gadetter og andre saadanne unge Clever i en militair Skole ere for Forseelser imod Forfrifterne om Orden, Lydighed, Agtelse imod Foresatte, Tjenestegang og andre Forfrifter, der have Hensyn til deres Uddannelse, undergivne de Straffebestemmelser, som Kongen giver for Underviisningsanstalterne.

§ 199.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juni 1871, og fra samme Tid ophæves saavel alle i Krigsartikelsbrevet indeholdte som ellers for Hæren givne Straffebestemmelser.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Allerede i længere Tid har det været erkjendt for ønskeligt, at den bestaaende militaire Strafferet og Rettergangsordning, der for en stor Deel endnu ere byggede paa Krigsartiklerne af 1683, kunde blive undergivne en Bearbejdelse og Omdannelse, der bragte de spredte og tildeels forældede Bestemmelser i Overensstemmelse med Aanden i den nyere Tids Lovgivning og med de forandrede Synspunkter, som den almindelige Værnepligt maatte fremkalde. I Rigsdagens 2den Samling i Aaret 1850 blev der derfor af Regjeringen forelagt Landstinget Udkast til Straffelov for den hele Krigsmagt samt til Rettergangslove og Disciplinarlove for Hæren og Søværnet. Over Udkastene til Straffeloven og til Disciplinarlovene blev der af et af Landstinget nedsat Udvalg afgiven Betænkning, men iøvrigt blev Sagen ikke fremmet videre.

Senere er der ikke blevet forelagt Rigsdagen lignende Udkast angaaende den militaire Retspleie; Grunden hertil er at søge deels i de tidligere Forsfatningsforhold og deels deri, at man har ønsket at oppebie den borgerlige Retspleies forventede Omordning. Det Forslag til Straffelov for Hæren, som nu forelægges Rigsdagen, er bygget paa Udkastet af 1850. Smidlertid har deels den fornævnte

Overveelse og deels Hensynet til de i den borgerlige Straffelov af 10de Februar 1866 indeholdte Grundsætninger, navnlig de i Sammenligning med den tidligere Lovgivning mildere Straffe, medført, at nogle Forandringer ere foretagne, ligesom ogsaa enkelte saadanne ere blevne Følgen af Loven om Hærens Ordning. Men dernæst har Krigsbestyrelsen desuden troet i nogle Hovedpunkter at burde afvige fra det tidligere Udkast, og det navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Anvendelsen af Legemsstraffen (Rottning) og den dermed forbundne Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Disse Straffemidler har man fundet det rettest at forelaae fuldstændig afflaffede. Gen af de ledende Grundsætninger ved Indførelsen af de nye Love om Forsvarsvæsenets Ordning har været at bygge Forsvaret paa en fuldstændig Anvendelse af samtlige de Kræfter, som Udskrivningsmassen frembyder, og ved forstandig Samarbejdet af disse at sikre den rette Aand i den væbnede Magt. Denne Omstændighed maatte gjøre det særdeles tvivlsomt for Krigsbestyrelsen, om det var rigtigt i en Straffelov for Hæren at anvende Straffe af værfænkende eller dog nedværdigende Natur, som ikke havde nogen Gjennemslutning i den tilsvarende borgerlige Lovgivning. Det er derfor efter nøie Overveelse af de Fordele og Ulem-